

ఆధునిక క్రికెట్ కథలు

తాళ్ళూరు నాగేశ్వరరావు

జీవితాన్ని ఓ పర్యతంగా భావించి, ఆ పర్యతంతో 'థీ'కాని విజయాన్ని సాధించాలనే సూటిమనషి పర్యతాలరావు. పుట్టింది పేదకుటుంబంలో. పెరిగింది వదిమంది దయాపర్యాలపైన. ఎందుకంటే, అతని చిన్న వయస్సులోనే కల్లదండ్రులు పోయారు. అతన్ని తప్ప అతనికి ఆర్థరూపాయి అస్తి కూడా మిగిలి వెళ్ళలేదు అతని కల్లదండ్రులు. కేవలం స్వయంకృషిపైనే, పొంత తెలివితేటలతోనే, యాంత్రికమైన పరిశ్రమతోనే బి.ఏ. చాకా చదివి, అందులో ప్రథమ శ్రేణిలో ఉత్తీర్ణుడయ్యాడు. అయినా ఉద్యోగం కోసం ఎంతో మంది ఆశ్రయించాడు. ఎన్నో ఇంటర్వ్యూలకు హాజరయ్యాడు. హాజరయిన ప్రతి ఇంటర్వ్యూలోనూ సభ్యుల్ని మెప్పించేడు. అయితే ఒక మహానుభావుడు పర్యతాలరావు విద్యావిషయక బాంధవ్యాన్ని, ఇంటర్వ్యూలో చూపిన సామర్థ్యాన్ని, అతని స్థితిగతుల్ని గ్రహించి ఉద్యోగం ఇచ్చాడు లిమిటెడ్ కంపెనీలో కిందిస్థాయి గుమాస్తాగా.

ఆ కంపెనీలో చేరినదగ్గర్నుంచీ పర్యతాలరావు తన సామర్థ్యాన్ని, తెలివితేటల్ని నిరూపించుకోవడానికి, పై అధికార మెప్పును పొందడానికి క్షణం వృధా చేయలేదు. తంచనగా తొమ్మిదిన్నరకు అఫీసుకు వచ్చేవాడు. కుర్చీలో కూర్చున్న దగ్గర్నుంచీ లంబ్ టైమ్లో అరగంట తప్ప మళ్ళీ సాయంత్రం అయిదయ్యేవరకూ, ఆ కుర్చీకే అంకితమైపోయేవాడు. ఇచ్చిన పనిని కడు జాగ్రత్తగా అమిత వేగంగా చేసేవాడు. అఫీసు టైమ్లో ఎవ్వరికో మాట్లాడేవాడు కాదు. అఫీసు విధులకు అంత యిదిగా కట్టుబడి, గానుగెద్దులా పర్యతాలరావు పనిచేస్తూ వుండడం తోటి గుమాస్తాలకు కన్నెర్రగా వుండేది. జీవితాన్ని అఫీసు విధులకు అంకితంచేసే ఉద్యోగులు ఈ రోజుల్లో వెయ్యికి ఒక్కరు కూడా ఉంటారా? ఉంటే ఆ ఒక్కడే పర్యతాలరావుగా చెప్పుకోవచ్చు.

పర్యతాలరావు పని సామర్థ్యం కంపెనీ మేనేజింగ్ డైరెక్టరు చాకా వెళ్ళింది. అతన్ని గురించి రహస్య రిపోర్టులు అనుకూలంగా అందాయి. ఒక

రోజు మధ్యాహ్నం మేనేజింగ్ డైరెక్టర్ నుంచి పిలుపు వచ్చింది పర్యటాలరావుకు. సహం భయంగానూ, సహం విడియంగానూ మేనేజింగ్ డైరెక్టరు ఎయిర్ కండిషన్లు గదిలోకి వెళ్ళాడు పర్యటాలరావు.

“మిస్టర్ పర్యటాలరావు ! మీ గురించి విన్నాను. ఆఫీసు పని సెంట్ పర్సెంట్ వాళ్ళు వంచి పనిచేస్తున్నారని తెలిసింది. ఓ క్షణం కూడా వృథా చేయని మీ సిన్సియారిటీని అభినందిస్తున్నాను.”

తనకి మేనేజింగ్ డైరెక్టర్ డబుల్ ప్రమోషన్ ఇవ్వబోతున్నంతగా పర్యటాలరావు మొహం మెరుక్కూరి కొంతలాగా వెలిగింది.

“మీ వయసెంత ?”

“ఇరవై ఏడేళ్లందీ”

“ఈ వయసుకే ఆఫీసు పనిలో అంత గొప్ప సామర్థ్యాన్ని సంపాదించారంటే, కంపెనీ వ్యాపారంలో మెరుగుపలన్నీ తెలుసుకున్నారంటే సామాన్యమైన విషయం కాదు. మిస్టర్ పర్యటాలరావు! మీ లాంటి వయసు తక్కువ, తెలివి ఎక్కువ యువకుల్ని చూస్తే మాకో భయం ఏర్పడుతూ వుంటుంది.”

పర్యటాలరావు మొహంపై హఠాత్తుగా చిరుచెమట్లు కమ్మాయి. ఆ చెమట్ల ద్వారా అంతదాకా అతని మొహం ఆర్పేసిన దీపమైంది.

“పని బాగా నేర్చుకుని, ప్రావీణ్యం సంపాదించి, వ్యాపార రహస్యాలను తెల్పుకొని, కొన్నాళ్ళు పోయాక మాకు పోటీగా వ్యాపారం పెడుతూ వుంటారు మీలాంటివారు. అందుచేత అలాంటి ప్రమాదం రాకుండా ముందు జాగ్రత్త పడడం మా కర్తవ్యం. మీలాంటివారికి ఉద్యాసన చెప్పడం మా వ్యాపారధర్మం. మీరేమి అనుకోకండి. మా ధర్మాన్ని మేము పాటించాలి. రేపే మీ జీతాన్ని, అలవెన్సులనూ, బోనస్ నూ తీసుకొని మరోచోట ఉద్యోగం చూసుకోండి.” అన్నాడు మేనేజింగు డైరెక్టరు ముందున్న ఫైలోకి మొహం దూర్చి.

ఉద్యోగం వెలయాలేగానీ ఇల్లాలు ఎప్పటికీ కాదు.